

ФЕСТИВАЛ

XIII Дани позоришта и културе

Тешкоће превазиђене – Ловра поново фестивалско село

Претходни „Дани позоришта и културе“ одржани су 2012. године, а овога лета, неколико дана су се из вечери у вече низале културне приредбе на којима би мештанима могли позавидети и становници многих градских средина. Због финансијских проблема са којима се током прошле године суочило наше позориште, није било прилике ни могућности да се фестивал одржи. Међутим, проблеми су у међувремену превазиђени и традиција је настављена.

Пошто је Ловра село са мешовитим становништвом, организатори су се потрудили да и ове године одаберу програме који су прихватљиви и разумљиви и за српску и за мађарску публику, као и за све остале посетиоце, које је чекало велико изненађење. Ратко Краљевић, члан Српског позоришта у Мађарској, за ову прилику је компоновао химну Ловре, чије су извођење за време трајања фестивала пратили бурни аплаузи.

О настанку „Ловранске химне“ Ратко Краљевић за СНН каже:

– Добио сам инспирацију, па су се и песма и текст „излили“ из мене у једном даху. Химну сам направио тако да буде шармантна, да прича о самој Ловри, о скели и старим обичајима. Ту мислим на фолклор, на игре и песме, наравно на летње фестивале као што је овај, тринаести по реду. Химну сам писао срцем и то се осећа. Споминем у њој и мој оркестар „Харом кокош“, у којем има и младих ловранских хармоникаша. Смислио сам да то нас тројица одсвирамо и отпевамо. Сигуран сам да ће се ова песма певушити у Ловри, по бирцузима и слављима, јер она заиста говори о овом месту.

Манифестација „Дана позоришта“ отворена је промоцијом романа „Тиња Калаз“, Петра Милошевића. Књижевно-музичко вече су употпунили глумци нашег театра, што је промо-

Сеоска самоуправа Ловре и Српско позориште у Мађарској су и овога лета успешно организовали традиционалну манифестацију „Дани позоришта и културе“. Манифестација је, после једногодишње паузе, поново одржана на летњој позорници Дома културе у Ловри, који је матична кућа српског театра у Мађарској

Детаљ из представе „Гад“, Српског позоришта у Мађарској

цију романа учинили још атрактивнијом.

– Ја мислим да је промоција књиге Пера Милошевића веома добро прошла и да смо стекли публику која разуме и прати оно што Милошевић пише о нама, Србима у Мађарској – истакао је Милан Рус, директор Српског позоришта.

Друго фестивалско вече обележено је наступом чланова Српског позоришта у Мађарској. Они су премијерно извели представу „Гад“, коју је превео и режирао Милан Рус.

– Представа „Гад“ сада је први пут преведена на српски. Писац је мађарски аутор Бела Пинтер чији се комади играју у Бечу, Берлину и широм Европе. Пинтер је недавно победио на мађарском позоришном фестивалу, али и на Стеријиним позорју. У Ловри је Бела Пинтер игран први пут на српском језику, а ова продукција је сада на редовном репертоару Српског позоришта у Мађарској, објаснио је Милан Рус.

Он је после представе изашао на сцену и присутнима објаснио да сва-

ка институција има, или би требало да има, свог патрона. Након ходочашћа са колективом театра, донета је одлука да патрон Српског позоришта у Мађарској буде Свети апостол Јаков. У његову част је ове године на ходочашће кренуло више чланова нашег театра.

– На сцену се после представе не излази да се даје објашњење, а ја сам

прекршио тај велики позоришни закон и после аплауза обратио сам се публици. У овој представи је реч о две девојке које су изведене из државног прихватилишта, које су сирочад, немају родитеље. Понекад сам ту налазио паралелу са осећајем припадника мањине, која има домовину и матицу. Дешава се да понекад домовина, као нпр. прошле године када нисмо имали прилике да одржимо фестивал, не брине о нама на прави начин. То се не дешава увек, али из матице не добијамо редовну помоћ. Међутим, из Војводине смо прошле године добили средства, рекао је директор театра и додао:

– Било је прилично тешко превести овај комад, пошто се у првом делу користи много лекарске терминологије. Користио сам наш дешчански дијалекат, јер се ова представа одиграва у једном малом селу које има своју културно-уметничку групу и цркву. Било је занимљиво католичку мису одиграти на српском језику. У преводу су ми много помогли стари сарадници: др Петар Милошевић, Катарина Павловић Бачи и Јосо Маториц.

Треће вече позоришног фестивала било је резервисано за гостовање Мађарског позоришта „Тураи Ида“ из Будимпеште, које је извело кантату „Веселе винопије“. Представа је изведена уз учешће мушког хора „Мушице“ из Сексарда. Весело музичку представу публика је наградила аплаузима, тражећи бис.

„Веселе винопије“ – Позориште „Тураи Ида“